ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΑΡ. 300/2017)

21 Ιανουαρίου, 2026

[ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, ΕΦΡΑΙΜ, Δ/στές]

M. KOYROUKLAS INSURANCE AGENCY LTD

Εφεσείουσα

ν.

CHARTIS CYPRUS LTD

Εφεσίβλητης

ΚΑΙ ΩΣ ΕΧΕΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΕΙ ΔΥΝΑΜΕΙ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΗΜΕΡ. 18/4/2022 ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

M. KOYROUKLAS INSURANCE AGENCY LTD

Εφεσείουσα

ν.

AIG EUROPE SA

Εφεσίβλητης

_____

Ε. Καρτελιά (κα) με Ι. Κακουρή, ασκούμενο δικηγόρο, για Χαβιαράς & Φιλίππου Δ.Ε.Π.Ε., για την Εφεσείουσα.

Χρ. Δημητριάδης, για Κώστας Π. Δημητριάδης Δ.Ε.Π.Ε., για την Εφεσίβλητη.

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.: Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι ομόφωνη και θα δοθεί από τον Ιωαννίδη, Δ.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Δ.: Η αγωγή που εξεδικάσθη από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, ήταν απλή. Η Εφεσείουσα, κατέχουσα άδεια άσκησης εργασίας Ασφαλιστικού Πράκτορα, αξίωσε εναντίον της εταιρείας Chartis Cyprus Ltd (η οποία προηγουμένως λειτουργούσε υπό την επωνυμία SJ Zevlaris Insurance Agency Co Ltd), συγκεκριμένο ποσό ως προμήθεια για τη διαμεσολάβηση στην κατάρτιση Συμβολαίων Ασφάλισης, για περίοδο τριών ετών από 1.1.2010, με ασφαλιζόμενη τη Λέσχη Ιπποδρομιών Λευκωσίας. Εκκρεμούσης της εφέσεως, η εταιρεία Chartis Cyprus Ltd μετονομάστηκε σε AIG Europe SA, εξού και ο τίτλος της έφεσης

τροποποιήθηκε με διαταγή του Ανώτατου Δικαστηρίου ημερ. 18.4.2022.

Η Εφεσίβλητη με το δικόγραφο Υπεράσπισης της είχε αρνηθεί την αιτούμενη θεραπεία. Η θέση της ήταν πως η Εφεσείουσα ουδέποτε «*ενήργησε ως διαμεσολαβητής για να δικαιούται προμήθεια δυνάμει της σύμβασης πρακτόρευσης*». Μάλιστα, δικογράφησε πως:

> *«Στις 16.10.2009 η Λέσχη προκήρυξε προσφορές για τις ασφαλίσεις γενικής φύσεως για την περίοδο 2010 μέχρι 2013. Η διατύπωση των όρων της πρόσκλησης για προσφορές ήταν παρόμοια με εκείνη των προηγούμενων ετών με μόνη διαφορά ότι αυτή τη φορά οι ενδιαφερόμενες ασφαλιστικές εταιρείες μπορούσαν να παραλάβουν τις προδιαγραφές είτε από τα γραφεία της λέσχης είτε από το Μάριο Κουρουκλά. Η σχετική παράγραφος έχει ως εξής:*
>
> *"Οι ενδιαφερόμενοι προσφοροδότες μπορούν να αποτείνονται για προδιαγραφές και όρους στο Λογιστήριο των κεντρικών γραφείων της Λέσχης Ιπποδρομιών Λευκωσίας, Μέγαρο Συνεργατικού Ταμιευτηρίου Αγίου Δομετίου, Γρ. Αυξεντίου 10-12, ημιώροφος, Άγιος Δομέτιος ή στον κ. Μάριο Κουρουκλά του οποίο έχουν διορίσει ως σύμβουλο μας για θέματα ασφαλίσεων, τηλ. [ ]."»*

Το ότι η Λέσχη Ιπποδρομιών Λευκωσίας είχε ζητήσει προσφορές πριν από την κατάρτιση των επίδικων Συμβολαίων Ασφάλισης, ήταν αδιαμφισβήτητο γεγονός. Ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου κατατέθηκε ως Τεκμήριο 4, το σχετικό έγγραφο ημερ. 16.10.2009, το οποίο τιτλοφορείται «*Προσφορές για την ασφάλιση της περιουσίας της Λέσχης Ιπποδρομιών Λευκωσίας*».

Αδιαμφισβήτητο γεγονός ήταν και η σύναψη μεταξύ Εφεσείουσας και Εφεσίβλητης, *«Σύμβασης Πρακτόρευσης για Ασφαλιστικές Εργασίες Γενικού Κλάδου»,* ημερ. 22.2.2008 (Τεκμήριο 1). Με την εν λόγω Σύμβαση, η Εφεσείουσα διορίζεται Πράκτορας με συγκεκριμένα καθήκοντα, τα οποία εκτελεί εκ μέρους της Εφεσίβλητης. Ως καταγράφεται στη Σύμβαση, *«Τηρουμένων των όρων, προϋποθέσεων και περιορισμών της Σύμβασης αυτής, ο Γενικός Αντιπρόσωπος δια του παρόντος διορίζει τον Πράκτορα να παρουσιάζει και επεξηγεί ασφαλιστικές συμβάσεις για λογαριασμό του Γενικού Αντιπροσώπου όπως διατυπώνεται ρητά στην Προσθήκη Α αυτής της Σύμβασης. Ο Πράκτορας δια του παρόντος αποδέχεται αυτόν το διορισμό και συμφωνεί να εκτελεί πιστά τα καθήκοντά του χρησιμοποιώντας όσον καλύτερα μπορεί τις γνώσεις του, την επιδεξιότητά του και την κρίση του.»*

Στη Σύμβαση γίνεται αναφορά και σε αμοιβή του πράκτορα, δηλαδή της Εφεσείουσας. Αυτή συμφωνήθηκε να είναι συγκεκριμένη προμήθεια, σύμφωνα «*με τους συντελεστές που αναγράφονται στην προσθήκη Α της σύμβασης».* Το ύψος της προμήθειας δεν θα μας απασχολήσει, αφού το επίδικο θέμα ήταν κατά πόσο έλαβε χώρα διαμεσολάβηση εκ μέρους της Εφεσείουσας για τη σύναψη των πιο πάνω Συμβολαίων Ασφάλισης.

Σημειώνουμε ακόμη πως δυνάμει εγγράφου ημερ. 17.4.2008 (Τεκμήριο 8), η Λέσχη Ιπποδρομιών Λευκωσίας, δηλαδή η ασφαλιζόμενη, είχε προβεί στον διορισμό του κ. Μ. Κουρουκλά και/ή της Εφεσείουσας, για να ενεργεί ως Ασφαλιστικός Σύμβουλος εκ μέρους της. Καταγράφονται στο εν λόγω έγγραφο, μεταξύ άλλων, τα εξής: *«This letter will confirm that as from April 16, 2008 we have appointed Mr. Marios Kourouklas of M.KOYROYKLAS INSURANCE AGENCY LTD as our insurance consultant».*

Κατά την ακροαματική διαδικασία, κατέθεσαν δύο μάρτυρες. Εκ μέρους της Εφεσείουσας, ο Μ. Κουρουκλάς, Ιδρυτής και Διευθύνων Σύμβουλος αυτής. Εκ μέρους της Εφεσίβλητης, ο Σ. Φλωρίδης, Διευθυντής εμπορικών ασφαλίσεων αυτής. Η θέση της Εφεσείουσας, μέσω του Διευθύνοντος Συμβούλου αυτής, ήταν ότι εδικαιούτο από την Εφεσίβλητη προμήθεια ύψους €39,437.93 για τη σύναψη των πιο πάνω Συμβολαίων Ασφάλισης. Και τούτο γιατί, το έγγραφο (Τεκμήριο 4), αφορούσε σε Προσφορές που *«δεν ήταν ανοικτές στο κοινό καθώς δεν είχαν δημοσιευθεί οπουδήποτε, και όποιες προσφορές αποστάληκαν ήταν μέσω εμού προσωπικά ως διευθυντή της Ενάγουσας που είναι ο αποκλειστικός ασφαλιστικός σύμβουλος της Λέσχης.»* Η θέση της Εφεσίβλητης, μέσω του μάρτυρα που κάλεσε, ήταν ότι η Εφεσείουσα *«σε κανένα στάδιο της διαδικασίας των προσφορών, από*

την προκήρυξη μέχρι την κατακύρωση, δεν ενήργησε ως διαμεσολαβητής για να δικαιούται προμήθεια δυνάμει της σύμβασης πρακτόρευσης». Για να προσθέσει πως οι όποιες ενέργειες της Εφεσείουσας, ήταν ενέργειες εκ μέρους της Λέσχης Ιπποδρομιών Λευκωσίας, της οποίας η Εφεσείουσα ήταν ο Ασφαλιστικός Σύμβουλος. Από τα πιο πάνω, ήταν ηλίου φαεινότερον ότι η προφορική μαρτυρία ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου ήταν αντικρουόμενη.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο σημείωσε πως *«Παρακολούθησα με προσοχή τους δύο μάρτυρες που κατέθεσαν ενώπιον μου και έχοντας εξετάσει τη μαρτυρία τους σε συνδυασμό με τα κατατεθέντα Τεκμήρια αναφέρω τα πιο κάτω …».* Απέρριψε τη μαρτυρία του Διευθύνοντος Συμβούλου της Εφεσείουσας, αφού αυτός δεν του «*έκανε καλή εντύπωση στο εδώλιο*». Δεν δέχθηκε ούτε τη μαρτυρία του ότι το έγγραφο ημερ. 16.10.2009 (Τεκμήριο 4), το οποίο, ως ελέχθη, τιτλοφορείται «*Προσφορές για την Ασφάλιση της Περιουσίας της Λέσχης Ιπποδρομιών Λευκωσίας*», δεν ήταν έγγραφο το οποίο ήταν «*ανοιχτό στο κοινό*». Το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε πως το λεκτικό του ίδιου του εγγράφου από μόνο του κατέρριπτε τη μαρτυρία του και την καθιστούσε μαρτυρία η οποία «*στερείται πειστικότητας και αντίκειται στη λογική και την ανθρώπινη πείρα*». Απεδέχθη τη

μαρτυρία του Διευθυντή Εμπορικών Ασφαλίσεων της Εφεσίβλητης, ο οποίος του έκανε καλή εντύπωση ως μάρτυρας.

Μελετώντας προσεκτικά το περιεχόμενο του Τεκμηρίου 4, διαπιστώνουμε πως αυτό απευθύνεται σε όλες τις Ασφαλιστικές Εταιρείες, οι οποίες καλούνται να υποβάλουν προσφορές, με συγκεκριμένο τρόπο, εάν ενδιαφέρονται. Πιο συγκεκριμένα, καταγράφεται στο εν λόγω έγγραφο *«Ζητούνται προσφορές από Ασφαλιστικές Εταιρείες για την ασφάλιση της περιουσίας της Λέσχης Ιπποδρομιών Λευκωσίας … Οι προσφορές πρέπει να είναι σε κλειστό φάκελο, να απευθύνονται στη Λέσχη Ιπποδρομιών Λευκωσίας και να αναγράφουν επί του φακέλου τις λέξεις "Προσφορά για την Ασφάλιση της Περιουσίας της Λέσχης" … Οι προσφορές πρέπει να είναι στο κιβώτιο προσφορών της Λέσχης … το αργότερο μέχρι το μεσημέρι της Παρασκευής 13 Νοεμβρίου 2009».*

Αντεξεταζόμενος ο Διευθύνων Σύμβουλος της Εφεσείουσας, δέχθηκε πως το Έγγραφο Προσφορών (Τεκμήριο 4) δεν αναφερόταν σε συγκεκριμένες Ασφαλιστικές Εταιρείες, για να προσθέσει πως αυτός ήταν που επέλεξε συγκεκριμένες Ασφαλιστικές Εταιρείες προς τις οποίες και κοινοποίησε το έγγραφο Προσφορών. Να σημειώσουμε πως η Εφεσίβλητη με επιστολή του Γενικού Διευθυντή αυτής ημερ.

13.11.2009 (Τεκμήριο 5), η οποία απευθύνεται προς τη Λέσχη Ιπποδρομιών Λευκωσίας, υπέβαλε προσφορά, χωρίς να γίνεται αναφορά πως αυτή υποβάλλεται μέσω της Εφεσείουσας. Καταγράφεται, μεταξύ άλλων, στην εν λόγω επιστολή της Εφεσίβλητης ότι «*Αναφέρομαι στην πιο πάνω προκήρυξη και υποβάλλω την προσφορά της εταιρείας μας που συνάδει πλήρως με τους όρους του διαγωνισμού, συμπεριλαμβανομένης και της τριετούς περιόδου συνεργασίας*».

Το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά εξέτασε και προσέγγισε τη μαρτυρία των δύο μαρτύρων, υπό το φως και των κατατεθέντων εγγράφων ως Τεκμηρίων. Ως ελέχθη, απέρριψε τη μαρτυρία του Διευθύνοντος Συμβούλου της Εφεσείουσας, και απεδέχθη τη μαρτυρία του Διευθυντή Εμπορικών Ασφαλίσεων της Εφεσίβλητης. Ακολούθως, ως ήτο αναμενόμενο, απέρριψε την αγωγή, με έξοδα εναντίον της Εφεσείουσας.

Η τελευταία, με τρεις λόγους έφεσης, στους οποίους θα κάνουμε αναφορά στη συνέχεια, προσβάλλει ως εσφαλμένη την πιο πάνω προσέγγιση και κατάληξη του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Με τον πρώτο λόγο έφεσης η Εφεσείουσα διατείνεται ότι *«Η διαδικασία αξιολόγησης της μαρτυρίας από το Πρωτόδικο Δικαστήριο είναι μεμπτή*

και/ή αναιτιολόγη και/ή εσφαλμένα το Δικαστήριο απέρριψε τη μαρτυρία του ΜΕ1 χωρίς οποιαδήποτε ουσιαστική δικαιολογία και/ή χωρίς δικαιολογία και/ή το πρωτόδικο δικαστήριο αξιολόγησε λαυθασμένα την έννοια την προσαχθείσας μαρτυρίας.»

Ουκ ολίγες φορές έχει λεχθεί ότι η αξιολόγηση της μαρτυρίας είναι καθήκον των πρωτόδικων Δικαστηρίων, αφού αυτά είναι που βλέπουν, ακούουν και παρακολουθούν τους μάρτυρες ενόσω αυτοί καταθέτουν. Το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο επεμβαίνει στα ευρήματα αξιοπιστίας μόνο για συγκεκριμένους λόγους, στους οποίους δεν χρειάζεται να αναφερθούμε.

Αφού έχουμε μελετήσει προσεκτικά την προσαχθείσα μαρτυρία, υπό το φως και του περιεχομένου του εγγράφου (Τεκμήριο 4), το οποίο συνιστά Πρόσκληση Υποβολής Προσφορών προς όλες τις Ασφαλιστικές Εταιρείες, και του περιεχομένου του εγγράφου (Τεκμήριο 5), το οποίο αφορά συνιστά απευθείας υποβολή Προσφοράς εκ μέρους της Λέσχης Ιπποδρομιών Λευκωσίας, και όχι μέσω της Εφεσείουσας, καταλήγουμε πως τα ευρήματα αξιοπιστίας, στα οποία προέβη το πρωτόδικο Δικαστήριο, όχι μόνο δεν αντιστρατεύονται την κοινή λογική αλλά είναι εύλογα και δικαιολογημένα. Έπεται ότι η Εφεσείουσα δεν απέσεισε το βάρος

απόδειξης της εσφαλμένης αξιολόγησης. Ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος έφεσης κρίνεται αβάσιμος.

Με τον δεύτερο λόγο έφεσης, η Εφεσείουσα διατείνεται ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο «*κατέληξε σε αυθαίρετα συμπεράσματα και/ή εσφαλμένα συμπεράσματα και/ή αντιφατικά συμπεράσματα και/ή αλληλοσυγκρουόμενα ευρήματα.*» Συναφής με τον δεύτερο λόγο είναι και ο τρίτος λόγος έφεσης, σύμφωνα με τον οποίο εσφαλμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο *«απέρριψε την αξίωση της εφεσείουσας χωρίς ευρήματα επί των ουσιωδών γεγονότων».*

Το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά σημείωσε πως το κατά πόσο έλαβε χώρα διαμεσολάβηση εκ μέρους της Εφεσείουσας, ως η δικογραφημένη της θέση, ήταν θέμα πραγματικό. Με δεδομένο ότι δικαιολογημένα απέρριψε τη μαρτυρία του Διευθύνοντος Συμβούλου της Εφεσείουσας και δικαιολογημένα έκανε δεκτή τη μαρτυρία του Διευθυντή Εμπορικών Ασφαλίσεων της Εφεσίβλητης, δεν μπορούσε να υπάρξει εύρημα περί ύπαρξης διαμεσολάβησης της Εφεσείουσας στην κατάρτιση των επίδικων Συμβολαίων Ασφάλισης, ως ήταν η δικογραφημένη θέση της τελευταίας. Με άλλα λόγια, η πιο πάνω κατάληξη του πρωτόδικου Δικαστηρίου δικαιολογείται πλήρως από τη μαρτυρία που αυτό έκρινε αξιόπιστη (***Πούρικκος ν. Σάββα &***

άλλων (1991) 1 Α.Α.Δ. 507, 516*),* και από τα ενώπιον του κατατεθέντα έγγραφα. Συνεπώς, δεν μπορεί να τίθεται θέμα εσφαλμένων και/ή αντιφατικών συμπερασμάτων, ως η Εφεσείουσα διατείνεται.

Υπό το φως των πιο πάνω, ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος έφεσης, επίσης κρίνονται αβάσιμοι.

Η έφεση απορρίπτεται.

Επιδικάζονται προς όφελος της Εφεσίβλητης και εναντίον της Εφεσείουσας €3.250 έξοδα έφεσης, πλέον Φ.Π.Α., εάν υπάρχει.

Χ. ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.

Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Δ.

Ε. ΕΦΡΑΙΜ, Δ.

/ΣΓεωργίου